

[Rahbæk Møller]

lovgivning. Jeg tror, det er en ny konservativ holdning, som hr. Flemming Hansen her gav udtryk for.

Derimod var det ikke en ny holdning hos Venstre, hr. Svend Erik Hovmand gav udtryk for. Den har vi hørt før, den er meget kendt, men ordvalget undrede lidt. F.eks. talte hr. Svend Erik Hovmand om den brogede mangfoldighed i andelsselskaberne og om initiativ og respekt, at det var meget værdifuldt, og at det ville gøre ubodelig skade at fjerne det. Det er jo for så vidt rigtigt, når vi ser på den del af andelsbevægelsen, som er selvgroet og har kunnet indrette sig efter vilkårene, og det er jo også derfor, at vi ikke kommer med en detaljeret lovgivning, men en forholdsvis lidt detaljeret lov. Men det initiativ, som hr. Svend Erik Hovmand taler om, har altså også givet sig udtryk i andelsselskaber, som ikke har noget med andelssagen at gøre, som hedder et eller andet med a.m.b.a., og som man kan støde på rundt om i byerne. De bruger kun denne form, fordi de slipper for enhver form for regulering, og så har de i øvrigt aldrig hørt om én mand én stemme-princippet. Der er måske kun to andelshavere, for der står ikke noget i nogen lov om, at der skal være et vist antal andelshavere. Den type andelsselskaber, som intet har med andelsbevægelsen at gøre, men kun misbruger navnet, burde hr. Svend Erik Hovmand, Venstre og SF have en fælles interesse i at få fjernet, og det kan man altså kun gøre ved simpelt hen at lave en lov, der fastslår, at for at der kan være tale om et andelsselskab, skal visse grundlæggende og karakteristiske principper være opfyldt. Jeg tror, det ville gavne andelsbevægelsen, hvis det blev gennemført.

Jeg skal også tilføje, at jeg taler meget med folk fra andelsbevægelsen, og de er jo ikke enige om det her. Der er nogle, der kan se et større behov for at få fjernet de brodne kar, end andre kan.

Hr. Kim Behnkes indlæg undrede for så vidt ikke. Hr. Kim Behnke talte imod yderligere regulering, og det er jo god fremskridtspolitik, men erkendte dog samtidig, at vores forslag var enkelt og letforståeligt. Hr. Kim Behnke nævnte et par punkter, som skulle give anledning til vanskeligheder, men jeg tror ikke, det er rigtigt. At der siges, at en lovbestemmelse i aktieselskabsloven skal anvendes med passende tilpasninger, er jo rimelig indlysende. Hvis

der f.eks. tænkes på en bestyrelse eller andre bestemte organer, er de altså lidt anderledes sammensat i et aktieselskab end i et andelsselskab, så jeg tror ikke, at hr. Kim Behnkes indvendinger holder vand.

Fru Lone Dybkjær indlæg undrede mig simpelt hen. For det første sagde fru Lone Dybkjær, at det er urimeligt, at der ikke sker en beskatning af andelsselskaber. Det var et ejendommeligt udsagn af flere grunde, bl.a. fordi andelsselskaber virkelig bliver beskattet. Andelsselskaber betaler skat, det sker bare efter andre principper end for aktieselskabernes vedkommende, men de betaler faktisk skat.

Men fru Lone Dybkjær mener åbenbart, at der skal ske en beskatning efter selskabsskatte-reglerne af andelsselskaberne. En sådan sætning ville give mening, og i så fald er det helt nyt at høre De Radikale sige dette, for det har aldrig været radikal politik før. Jeg har i hvert fald ikke hørt det fra denne talerstol; jeg har altid forstået, at De Radikale ønskede at bevare andelsselskaberne og ikke beskatte dem som aktieselskaber. Nu handler dette lovforslag ikke om skat, men vi må bare ikke glemme, at hvis vi indfører almindelig selskabsbeskatning af andelsselskaberne, lukker vi dem. Det vil gå ligesom med sparekasserne: De store andelsselskaber vil se sig om efter en anden fordel, nemlig at give konkurrencesamfundet muligheden for kapitaltilførsel og blive omdannet til aktieselskaber. Spørgsmålet er altså, om vi vil have en andelssektor eller ej, om vi vil beholde de nuværende skatteregler, og det ønsker vi.

Fru Merethe Due Jensen kom egentlig med mange fornuftige betragtninger, synes jeg. Hun mente, det var uheldigt, at der bliver spekuleret; hun ønskede at bevare de rigtige andelsselskaber og fjerne bæremen, men kunne af en eller anden grund ikke tilslutte sig, at det skulle ske ved lovgivning. Men så ved jeg altså ikke, hvordan det skal ske; når man ingen lovregler har, er det da indlysende, at folk vil benytte sig af de muligheder, der er. Den eneste mulighed for at forhindre, at selskaber, der ikke har noget med andelsselskaber at gøre, gør brug af navnet, er at have en lov, der siger, at et andelsselskab skal opfylde de og de krav, for ellers har vi ikke noget våben.

Jeg skal slutte af med at sige, at jeg er en lille smule skuffet. Jeg troede egentlig, vi havde fået